บทที่ 12.

การควบคุมและการออกแบบแบบฟอร์ม

การปฏิบัติงานในสำนักงานนั้นย่อมต้องเกี่ยวข้องกับการกรอกแบบฟอร์ม การใช้ข้อมูล จากแบบฟอร์ม ตลอดจนการจัดเก็บแบบฟอร์มในฐานะที่เป็นเอกสารทางธุรกิจ ดังนั้นการมี แบบฟอร์มขึ้นในธุรกิจก็ย่อมทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น เช่น ค่าใช้จ่ายในการออกแบบ ค่าพิมพ์ ค่าแรงงานในการใช้แบบฟอร์ม ค่าแรงงานในการจัดเก็บ เป็นต้น ในการวิเคราะห์ระบบ และวิธีปฏิบัติงานนั้น นักวิเคราะห์จึงมักจะทำการวิเคราะห์แบบฟอร์มที่ใช้ในการปฏิบัติงาน สายทางเดินของงาน การดำเนินงานตลอดจนการใช้เครื่องจักรและพนักงาน เพื่อให้งานดำเนิน ไปตามสายทางเดินที่มีประสิทธิภาพที่สุด โดยคำนึงถึงผลงานที่จะได้รับเป็นหลัก กล่าวคือการ ปรับปรุงวิธีการออกแบบฟอร์ม การขจัดการซ้ำซ้อนกันของแบบฟอร์ม ซึ่งจะช่วยให้เกิดการประหยัด ใด้อย่างเห็นทันตา

1. ความหมายของคำว่าแบบฟอร์ม

แบบฟอร์มหรืออาจเรียกว่าแบบพิมพ์ หมายถึงกระดาษหรือวัสดุที่พิมพ์ข้อความนำ โดยเว้นช่องว่างไว้ให้เดิม หรือทำเครื่องหมาย √ หรือ × ในช่อง 🔲 เช่น ใบคำร้อง ใบสมัคร ใบเสร็จรับเงิน เช็ค ใบนำฝากเงิน ใบถอนเงิน ใบสั่งชื้อ ฯลฯ เป็นตัน

2. จุดประสงค์ของการใช้แบบฟอร์ม

การปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือธุรกิจใด ๆ ย่อมต้องมีการบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์ อักษรเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อสั่งงาน เพื่อติดต่อประสานงาน ระหว่างฝ่าย แผนก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง กิจการที่ขยายกว้างขวางมากความจำเป็นในการบันทึกข้อมูล ก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังนั้นจึงได้มีการจัดทำแบบฟอร์มีขึ้นใช้สำหรับงานที่ต้องทำอยู่ เป็นประจำและคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ มีแตกต่างกันบ้างเฉพาะรายละเอียดบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อ ให้สะดวกรวดเร็วในการบันทึกข้อมูล ซึ่งย่อมเป็นการประหยัดแรงงานและเงิน หากไม่มีแบบฟอร์ม ใช้ในการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ก็ต้องทำแบบบรรยาย ซึ่งไม่กะทัดรัดทำให้สิ้นเปลืองวัสดุ เช่น กระดาษ หมึกและเสียเวลาทั้งของผู้บันทึก ผู้ใช้ข้อมูลและผู้ตรวจสอบ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าแบบฟอร์มเป็น เครื่องมือสำคัญยิ่งในการบริหารงาน ผู้เซี่ยวชาญทางการบริหารจึงได้ค้นคว้าหาวิธีการจัดทำแบบฟอร์ม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังจะกล่าวต่อไป

3. ประโยชน์ของแบบฟอร์ม

การสร้างแบบฟอร์มขึ้นใช้นั้นหากได้คำนึงถึงวิธีการตามเทคนิคการออกแบบฟอร์มแล้ว ย่อมจะมีประโยชน์ต่อการบริหารงานนานับการ ดังเช่น

 (1) ใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อประสานงาน การติดต่อประสานงานภายในธุรกิจไม่ จำเป็นต้องใช้จดหมายโต้ตอบเสมอไป อาจใช้แบบฟอร์มแทนได้ เช่น ใบสมัครงาน ใบเบิกจ่ายพัสดุ ใบรับโทรศัพท์ เป็นต้น

(2) เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน แบบฟอร์มที่ใช้ในการปฏิบัติงานอาจจำเป็นต้องเก็บไว้ เป็นหลักฐานในระยะเวลาอันสมควร และเพื่อประโยชน์ในการควบคุม เช่น สมุดบัญชี ใบเบิก จ่ายพัสดุ ใบลา เป็นต้น และเพื่อประโยชน์ในการใช้อ้างอิงหรือใช้เป็นข้อมูลในการดัดสินใจของ ผู้บริหาร

(3) ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย โดยปกติแบบฟอร์มย่อมมีข้อความน้ำที่เตรียมไว้
 เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้และเว้นที่ว่างไว้สำหรับให้ผู้ใช้กรอกข้อความได้ตามเหมาะสมแก่เรื่องผู้กรอก
 จึงไม่ต้องกรอกข้อความทั้งหมดด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาของผู้กรอกแบบฟอร์ม และ
 สำหรับผู้ใช้ข้อมูลในแบบฟอร์มที่กรอกแล้วเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือดำเนินการต่อโดยไม่ต้องเสีย
 เวลาอ่านข้อความที่พิมพ์ไว้ทุกครั้ง จึงเป็นการสะดวกและประหยัดเวลาแรงงานของผู้ปฏิบัติด้วย
 (4) ทำให้การปฏิบัติงานเป็นระเบียบมีมาตรฐานเดียวกัน ถ้าไม่มีแบบฟอร์มใช้ ผู้ปฏิบัติงาน
 หรือผู้ที่ติดต่อเกี่ยวข้องจะต้องคิดเขียนข้อความเองตามแต่จะนึกได้ บางคนอาจเขียนยึดยาวเกินความ
 จำเป็น ทำให้เสียเวลาผู้ตรวจสอบต้องอ่านเพื่อหาจุดประสงค์หรือสาระสำคัญของเรื่อง บางคน
 อาจเขียนสั้นจนไม่ได้เนื้อความจะทำให้เสียเวลาสอบถามเพิ่มเติมอีกทั้งทำให้ขาดความเป็นระเบียบ

แบบฟอร์มบางชนิดมีลักษณะเป็นหนังสือสำคัญมีค่าในทางการเงินหรืออาจใช้เป็น หลักฐาน เช่น ใบฝากเงินธนาคาร เช็ค ปริญญาบัตร ประกาศนียบัตร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จำเป็น ต้องมีลักษณะลวดลายอย่างปราณีต เพื่อป้องกันการปลอมแปลง ง่ายแก่การตรวจสอบ และสำหรับ ธุรกิจที่มีสาขาหลายแห่งหากมีแบบฟอร์มมาตรฐานใช้ย่อมช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน และ ง่ายต่อการตรวจสอบ

4. ประโยชน์ของการควบคุมคุมแบบฟอร์ม

ในด้านจัดระบบและวิธีการปฏิบัติงานนั้น แบบฟอร์มจะมีความหมายมากไปกว่าคำ จำกัดความที่กล่าวในปทานุกรม เพราะว่าแบบฟอร์มนั้นเป็นแผ่นกระดาษที่ถูกออกแบบไว้ล่วงหน้า เพื่อทำให้วิธีปฏิบัติงานง่ายขึ้น มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานในการบันทึกข้อมูลอันเป็นองค์ประกอบ ของการดำเนินงาน ดังนั้น ในธุรกิจขนาดใหญ่จึงนิยมจัดให้มีหน่วยงาน**ควบกุมแบบฟอร์มขึ้นเพื่อ** ช่วยให้ความมั่นใจว่า

(1) จะไม่ออกแบบฟอร์มที่ไม่จำเป็นใช้

(2) แบบฟอร์มที่ออกใช้ต้องเป็นแบบมาตรฐานและ ง่ายต่อการใช้

(3) ผลิตและแจกจ่ายแบบฟอร์มอย่างประหยัด

(4) มีการศึกษาหาทางปรับปรุงแบบฟอร์มเก่าที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เหมาะต่อระบบ งานในธุรกิจ

> Neuner¹ กล่าวว่าการควบคุมแบบฟอร์มนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ 2 ประการ คือ 1) การตั้งหน่วยกลางขึ้นจัดการเกี่ยวกับแบบฟอร์ม

 กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการวิเคราะห์ การอนุมัติให้จัดพิมพ์แบบฟอร์มใหม่ซึ่ง หมายรวมถึงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในหลักการสร้างแบบฟอร์มด้วย

หน่วยกลางควบคุมการออกแบบฟอร์ม

การที่จะมีแบบฟอร์มที่มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้องจัดให้มีผู้ทำหน้าที่เป็นหน่วย กลางควบคุมการออกแบบฟอร์มโดยอนุมัติเฉพาะแบบที่มีประโยชน์เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากการมี แบบฟอร์มใช้ทำให้สิ้นเปลืองค่าออกแบบ ค่ากระดาษ ค่าจัดพิมพ์ ซึ่งเป็นต้นทุนของแบบฟอร์ม นั้น ๆ เอง นอกจากนั้นแล้วยังสิ้นเปลืองแรงงานในการใช้และการจัดเก็บอีกด้วย

หน้าที่ควบคุมแบบฟอร์มนี้อาจจะรวมไว้กับหน้าที่งานปรับปรุงระบบงาน เพราะในการ ปรับปรุงแบบฟอร์มจะต้องทำการศึกษาและวิเคราะห์ระบบและวิธีปฏิบัติงานด้วย ซึ่งบางกรณี อาจต้องทำการปรับปรุงวิธีปฏิบัติงานด้วย กล่าวคือการควบคุมแบบฟอร์มนั้นจะต้องนำเทคนิค

'John JW Neuner, Office Management. Principles and Practices (New York : South Wester, Bub Co

1968) p.330

ในการออกแบบพ่อร์มและการจัดพิมพ์แบบฟอร์มไปใช้ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบาย ของผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจนั้น ๆ

6. การเริ่มดำเนินการควบคุมแบบฟอร์ม

เมื่อได้จัดตั้งหน่วยควบคุมแบบฟอร์มขึ้น หรือมอบหมายให้พนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญ คนหนึ่งหรือหลายคนให้ทำการปรับปรุงแบบฟอร์มของธุรกิจนั้น ๆ ขึ้นแล้ว ให้เริ่มดำเนินงานตาม ลำดับขั้นตอนดังนี้

ก. การรวบรวมแบบฟอร์ม

ข. การจำแนกแบบฟอร์ม

ค. การศึกษาระบบงานที่เกี่ยวกับแบบฟอร์มแต่ละแบบและวิธีการใช้แบบฟอร์มนั้น ๆ

ง. การออกแบบฟอร์ม

6.1 การรวบรวมแบบฟอร์ม (Forms Inventory)

หน่วยควบคุมแบบฟอร์มหรือผู้มีหน้าที่ปรับปรุงแบบฟอร์มจะต้องมีอำนาจในการ รวบรวมแบบฟอร์มและศึกษาระบบงาน ตลอดจนวิธีการใช้แบบฟอร์มของทุก ๆ หน่วยงานใน ธุรกิจนั้น

ขั้นแรกให้ทำหนังสือแจ้งไปยังทุกแผนกงานให้ส่งตัวอย่างแบบฟอร์มซึ่งใช้อยู่ขณะนั้น และแบบฟอร์มเก่าที่ไม่ใช้แล้วแต่ไม่ได้มีการยกเลิกอย่างเป็นทางการ โดยชี้แจงคำจำกัดความของ แบบฟอร์มไว้ด้วยว่าหมายถึงแบบฟอร์มทุกประเภทซึ่งรวมถึง บัตร ป้าย เป็นต้น พร้อมทั้งขอ ให้ปฏิบัติตามรายการต่าง ๆ² ดังนี้

(1) ส่งตัวอย่างแบบฟอร์มพร้อมทั้งสำเนาแบบละ 4 ฉบับ

(2) ให้หมายเลขลำดับพร้อมทั้งชื่อหรือเรื่องไว้บนหัวของแบบฟอร์มทุกฉบับ หากไม่มีพิมพ์ไว้ก่อน

(3) ระบุชื่อของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ใช้แบบฟอร์มนั้น ๆ

(4) ระบุจำนวนโดยประมาณของแบบฟอร์มแต่ละแบบที่ใช้ในวันหนึ่ง ปีหนึ่ง วลว และจำนวนคงเหลือในสต๊อค

(5) ระบุกฏข้อบังคับหรือระเบียบซึ่งกำหนดให้ใช้แบบฟอร์มนั้น หากทราบว่า จะมีการแก้ไขกฏข้อบังคับหรือร[ู]่ะเบียบนั้นให้แจ้งไว้ด้วย

²H Webster Johnson, G. Savage. Administrative Office Management. (California Addison-Wesley-Pub Co.. 1968) p.376

(6) บอกวิธีใช้แบบฟอร์มด้วยหากไม่มีพิมพ์ไว้บนแบบฟอร์ม

(7) ระบุการแจกจ่ายแบบฟอร์มนั้น ๆ ด้วย

(8) บอกให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของแบบฟอร์มนั้นกับแบบฟอร์มอื่น ๆ

(9) ระบุเครื่องมือ เครื่องจักรที่ต้องใช้กับแบบฟอร์มนั้น เช่น พิมพ์ดีด เครื่อง

เจาะบัตร

(10) บอกถึงสิ่งที่ควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงสำหรับแบบฟอร์มแต่ละแบบ

(11) ใส่ชื่อหน่วยงานที่ส่งแบบฟอร์มนั้นทุกฉบับ

6.2 การจำแนกแบบฟอร์ม (Classifying Forms)

เมื่อรวบรวมแบบฟอร์มได้ครบถ้วนแล้วต้องทำการจำแนกแบบฟอร์มออกเป็นกลุ่ม ๆ และจัดเรียงลำดับเข้าแฟ้มไว้เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และเพื่อประหยัดเวลาในการค้นหา

การจำแนกแบบฟอร์มอาจทำได้หลายวิธี เช่น แยกตามประเภท (function) แยกตาม หน่วยงาน (Department) แยกตามชื่อแบบฟอร์ม (Title) แยกตามหมายเลข (number) หรือแยกตาม ขนาดหรือลักษณะของแบบฟอร์ม ในบางกรณีควรจำแนกแบบฟอร์มมากกว่าหนึ่งแบบ แต่การ ที่จะตัดสินใจ ว่าควรจะจำแนกแบบฟอร์มกี่วิธีนั้นย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจนั้น ๆ จำนวน แบบฟอร์มที่มีใช้ จำนวนประเภทของงาน และความสามารถของผู้ปรับปรุงแบบฟอร์มด้วย

ต่อไปนี้จะอธิบายถึงวิธีการจำแนกแบบฟอร์มตามประเภท และจำแนกตามหมายเลข

(1) การจำแนกแบบฟอร์มตามประเภทหรือหน้าที่ (The functional file)

การจำแนกแบบฟอร์มตามวิธีนี้ก็คือการคัดเลือกแบบฟอร์มที่มีลักษณะคล้ายคลึง กันในด้านจุดมุ่งหมายหรือเนื้อหารวมไว้ด้วยกัน เพื่อพิจารณารวมเข้าเป็นแบบเดียวกันและกำหนด มาตรฐาน

ขั้นแรกอาจแยกแบบฟอร์มออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ก่อน คือ แบบฟอร์มที่ใช้เกี่ยวกับ งานบริหาร (Administrative forms) และแบบฟอร์มที่ใช้ในการปฏิบัติงานแล้ว จึงแยกแบบฟอร์ม ในแต่ละกลุ่มให้แยกย่อยออกไปอีกเพื่อง่ายต่อการเปรียบเทียบและวิเคราะห์หาทางทำให้ง่ายขึ้น รวม กำจัด หรือประเมินค่าแบบฟอร์มนั้น ๆ

Ray Marien³ กำหนดหลักการจำแนกแบบฟอร์มตามหน้าที่เฉพาะ (functional listing) ไว้โดยให้วิเคราะห์รายละเอี่ยด 3 ประการ คือ

(ก) เนื้อหาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับแบบฟอร์มนั้น (subject) โดยให้ระบุว่าเป็น

³ Ray Marien, Marien Oh Forms Control. (New Jersey Prentice Hall. 1970)

เรื่องอะไร (ดูตารางที่ 1)

(ข) ลักษณะการปฏิบัติงาน หรือภาวะในการปฏิบัติงาน (Operation) ซึ่งใช้แบบ ฟอร์มนั้น ๆ ให้ระบุว่าทำอะไร (ดูตารางที่ 2)

(ค) หน้าที่หรือประเภทของงานที่ปฏิบัติ (Functions) โดยให้ระบุประเภทหน้าที่ ของงานนั้นด้วย (ดูตารางที่ 3 และ 4)

ตัวอย่างการวิเคราะห์

เช็ค เป็นแบบฟอร์มที่ใช้สั่งจ่ายเงินจากธนาคาร ซึ่งอาจจำแนกประเภทดังนี้.-

- แยกตาม Subject - เช็ค คือ เงินสด

- แยกตาม Operation - เช็ค คือ การจ่ายเงิน

- แยกตาม Function - เช็ค คือ กำสั่ง

ดังนั้น ประเภทของเซ็คก็คือแบบพ่อร์มซึ่งทำหน้าที่เป็น *"คำสั่งจ่ายเงินสด"*

เมื่อจำแนกแบบฟอร์มตามหน้าที่ได้แล้วให้เก็บแบบฟอร์มนั้น ๆ เข้าแฟ้ม (Functional) ไว้แบบละ 1 ฉบับ เท่านั้น

(2) การจำแนกแบบฟอร์มตามหมายเลข

หมายถึงการจัดแบบฟอร์มเข้าแพ็มโดยเรียงลำดับเลขของแบบฟอร์มเพื่อใช้ในการ อ้างอิงประกอบกับแพ้มแบบฟอร์มที่แยกไว้ตามประเภทข้างต้น อย่างไรก็ตามถ้าไม่มีการกำหนด หมายเลขแบบฟอร์มไว้ก็ย่อมจะจัดแพ้มแบบฟอร์มตามวิธีนี้ไม่ได้ ถ้าสามารถทำได้ก็ควรนำแบบฟอร์ม • แบบละ 1 ฉบับ จัดเข้าแพ้มเรียงลำดับตามหมายเลขขึ้นไว้อีกชุดหนึ่งต่างหาก จากวิธีที่ 1

6.3 การศึกษาระบบงานที่เกี่ยวกับแบบฟอร์มและวิธีการใช้แบบฟอร์มแต่ละแบบ ก่อนที่จะปรับปรุงแบบฟอร์มใด ๆ จะต้องศึกษาและวิเคราะห์แบบฟอร์มนั้น ๆ ก่อน โดยใช้ดำถามว่า

(1) ใช้อย่างไร

(2) ใครใช้

(3) ข้อมูลที่นำมากรอกลงในแบบฟอร์มนั้นได้มาอย่างไร จากไหน มีลำดับขั้นตอน
 อย่างไร สมบูรณ์เพียงใด การจัดเก็บแบบฟอร์มนั้นเก็บอย่างใด นานเท่าใด แจกจ่ายแบบฟอร์ม
 ไปไหนบ้าง มีสำเนากี่ฉบับ

เมื่อได้ข้อมูลเหล่านี้แล้ว จึงควรพิจารณาปรับปรุงระบบงานให้ง่ายและมีประสิทธิภาพขึ้น แล้วจึงออกแบบฟอร์มให้สอดคล้องกับระบบงานที่ปรับปรุงแล้ว

ตารางที่ 1

แยกตามเรื่อง

(Subject Classification)

ตารางที่ 1

ที่	Subject	เรื่องเกี่ยวกับ
1.	Accident	อุบัติเหตุ
2.	Account Payable	บัญชีเจ้าหนี้
3.	Account Receivable	บัญชีลูกหนี้
4.	Advertising	การโฆษณา
5.	Application	การสมัคร
6.	Bank Account	บัญชีเงินฝากธนาคาร
7.	Benefits	ผลประโยชน์
8.	Cash	เงินสด
9.	Claims	การท่วง การท้วงสิทธิ์
10.	Costs	ดันทุน
11.	Credits	สินเชื่อ
12.	Earnings	รายได้
13.	Employment Status	สถานภาพของลูกจ้าง
14.	Insurance	เงินประกัน
15.	Jobs	งาน
16.	Land and Buildings	อาคารและสิ่งก่อสร้าง
17.	Machinery & Equipment	เครื่องจักร, ยนต์
18.	Material & Supplies	วัสดุ พัสดุ
19.	Pensions	บ้านาญ
20.	Persons	บุคคล
21.	Product	ผลิตผล
22.	Production	การผลิต
23.	Projects	โครงการ แผนงาน

3

n Subject	เรื่องเกี่ยวกับ
24. Records	บันทึก
25. Securities	์หลักทรัพย์
26. Shipments	ขนส่ง นำส่ง
27. Tools	เครื่องใช้
28. Travel	การเดินทาง
29. Vacations	การหยุดพักผ่อน
30. Vouchers	ใบสำคัญ

(ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตารางที่ 2

แยกตามลักษณะการดำเนินงาน

(Operation & Condition index)

ตารางที่ 2

Index	Operation & Condition	วิธีการและลักษณะการดำเนินงาน
1.	Absence	การลา การหยุดงาน
2.	Accident	อุบัติเหตุ
3.	Address	กล่าวปราศรัย
4.	Amount	บ่งจำนวน
5.	Analysis	วิเคราะห์
6.	Application	การสมัคร
7.	Approval	การอนุมัติ
8.	, Calculation	การคำนวณ
9.	Cancellation	การยกเลิก
10.	Change	การเปลี่ยนแปลง
11.	Charge	การคิดค่าตอบแทน
12.	Correction	การแก้ไข

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		
ตารางที่	2	(୩୦)
	_	· ~

n Subject	เรื่องเกี่ยวกับ
13. Cost	การกิดตันทุน
14. Delivery	การส่งมอบ
15. Design	การออกแบบ
16. Distribution	การจำหน่าย
17. Drawing	การวาดรูป เขียนแผนผัง
18. Evaluation	การประเมินผล
19. Inspection	การตรวจสอบ
20. Inventory	การเก็บประวัติ
21. Operation	การดำเนินงาน
22. Payment	การจ่ายเงิน
23. Procurement	การจัดซื้อ
24. Production	การผลิต
25. Receipt	การรับ
26. Recondition	การปรับปรุงสภาพ
27. Retention	การรอไว้
28. Return	การส่งคืน
29. Repair & Maintenance	การซ่อมแชม การบำรุงรักษา
30. Requirement	กำหนดสิ่งที่ต้องการ
31. Shipment	การขนส่ง
32. Specification	การกำหนดรายละเอียด
33. Status	การแสดงสถานภาพ
34. Transfer	การโอนย้าย
35. Typing	การพิมพ์
36. Use	การใช้

ตารางที่ 3

แยกตามหน้าที่

(Function Classification)

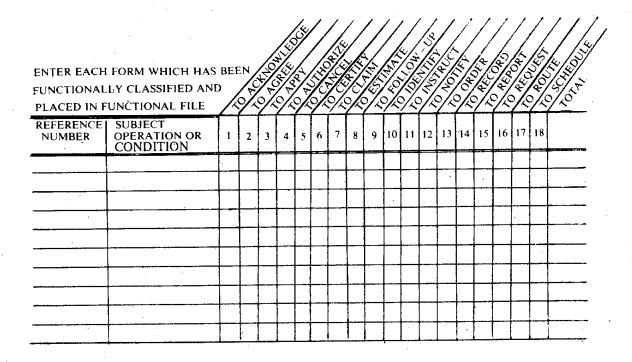
ตารางที่ 3 (ต่อ)

.

ที่	Functional Index	แยกตามหน้าที่		
1.	Acknowledgement	การตอบรับ บอกขอบคุณ		
2.	Agreement	การตกลง การยินยอม		
3.	Application	การแสดงความจำนง สมัคร		
4.	Authorization	การอนุมัติ		
5.	Cancellation	การขอยกเลิก		
6.	Certificate	การออกใบรับรอง		
7.	Claims	การทวง การท้วง		
8.	Estimate	การกะประมาณ		
9.	Follow-up	การติดตามผลงาน		
10.	Identification	การแสดงหลักฐาน		
11.	Instruction	การแนะนำ คู่มือ		
12.	Notification	การแจ้งให้ทราบ		
13.	Order	คำสั่ง		
14.	Record	บันทึกประวัติ ลงทะเบียน		
15.	Report *	การทำรายงาน		
16.	Request	การขอ		
. 17 .	Route	การส่งของ		
18.	Schedule	การวางแผน กำหนดการ		

FUNCTIONAL FILE LISTING .

ตารางที่

6.4 การออกแบบแบบฟอร์ม (Forms Design)

แบบฟอร์มที่ดีนั้นควรจะเป็นแบบฟอร์มที่ออกแบบให้ง่ายต่อการกรอกข้อมูลลงบน แบบฟอร์มนั้นและให้ง่ายต่อการนำข้อมูลในแบบฟอร์มนั้นไปใช้ด้วย ดังนั้น ในการออกแบบฟอร์ม ผู้ที่จะใช้แบบฟอร์มและนักวิเคราะห์ระบบงานจึงจำเป็นต้องพิจารณาว่า ควรบรรจุข้อมูลอะไร ไว้ในแบบฟอร์มนั้น ๆ บ้าง ใครจะเป็นผู้ใช้ ใช้ที่ใด ใช้เมื่อไหร่ และใช้อย่างไร ตลอดจนความ จำเป็นของรายการต่าง ๆ ด้วย แล้วผู้ออกแบบฟอร์มจะเป็นผู้จัดหมวดหมู่ของข้อมูลและกำหนด ว่าข้อมูลใดควรจะให้ปรากฏอยู่บนส่วนใดของแบบฟอร์มนั้น ๆ โดยจัดเรียงลำดับขั้นตอนของ ข้อมูล แล้วจึงกำหนดประเภทของแบบฟอร์มขึ้น

นักออกแบบฟอร์มควรตระหนักไว้เสมอว่า แบบฟอร์มที่ดีนั้นได้แก่แบบฟอร์มที่ง่าย ๆ ไม่ยุ่งยาก และควรบรรจุไว้แต่ข้อมูลที่จำเป็นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ กับควรรักษาไว้ซึ่ง ต้นทุนของแบบฟอร์มเอง ตลอดจนตันทุนในการใช้ การจัดเก็บแบบฟอร์มนั้น ๆ ให้อยู่ในขั้นต่ำ สุดเท่าที่จะทำได้

ประเภทของแบบพ่อรั่ม⁴ ประเภทของแบบฟอร์มอาจแยกได้หลายแบบ เช่น

(ก) การแยกตามลักษณะของกิจกรรมที่ใช้แบบฟอร์ม เช่น

- แบบพ่อร์มเกี่ยวกับการจัดซื้อ การควบคุมคุณภาพ การวิเคราะห์ การขาย และเงินเดือน ค่าจ้าง

(ข) แยกตามจำนวนสำเนา ซึ่งได้แก่

- แบบ single-copy คือแบบที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ครั้งละหนึ่งฉบับซึ่งมักจะเป็น เอกสารที่เป็นที่มาของข้อมูลและมีความสมบูรณ์อยู่ได้ในตัว

- แบบ multi-copy คือแบบฟอร์มจัดทำขึ้นไว้เพื่อให้สามารถทำสำเนาได้หลาย ฉบับตามความจำเป็น ซึ่งอาจทำขึ้นไว้เป็นชุดโดยมีกระดาษคาร์บอนแทรกอยู่เป็นชั้น ๆ หรือ อาบน้ำยาคาร์บอนไว้ด้านหลังของฉบับหน้าเพื่อให้ออกแรงกรอกแบบฟอร์มเพียงครั้งเดียว แต่ ได้สำเนาหลายฉบับตามต้องการ

(ค) แยกตามลักษณะการใช้ เช่น

แบบฟอร์มภายนอก คือ แบบฟอร์มที่ธุรกิจจัดทำไว้ให้บุคคลภายนอกผู้ติดต่อ
 ธุรกิจด้วย เช่น ห้างร้านอื่น ๆ ผู้ขาย เจ้าหนี้ และลูกค้า เป็นต้น

แบบฟอร์มภายใน หมายถึง แบบฟอร์มที่ใช้โดยบุคคลภายในธุรกิจ เช่น ใบเบิก
 พัสดุ รายงาน และแบบฟอร์มทางบัญชี ได้แก่ สมุดบัญชี บัตรบัญชีแยกประเภทต่าง ๆ เป็นตัน

โครงร่างของแบบฟอร์ม (Form Structure)

โครงร่างของแบบพ่อร์มนั้นแยกออกเป็น 5 ตอน คือ⁵

(1) ชื่อแบบฟอร์ม (Identification) เพื่อแสดงให้ทราบว่าแบบฟอร์มนั้น คือแบบอะไร เช่น ใบสมัครเข้าทำงาน ดำแหน่งของชื่อแบบฟอร์มนั้นอาจทำได้ถึง 5 แบบ เพื่อเลือกใช้ตาม ความเหมาะสม

(ก) กำหนดไว้ทางด้านซ้ายของแบบฟอร์ม

- (ข) กำหนดไว้ด้านล่างของแบบฟอร์มซึ่งมักจะเป็นบัตรที่ใช้เก็บในตู้แบบ Visible File Card
- (ค) กำหนดไว้ด้านบนของแบบฟอร์มสำหรับบัตรประเภท Vertical Index Card
- (ง) กำหนดไว้เหนือเนื้อที่ที่ใช้กรอกข้อความ
- (จ) กำหนดไว้ด้านบนตรงกึ่งกลางแบบฟอร์ม

⁴ George R. Terry, Administrative Office Management (Illinois : Richard D.Irwin, 1975), p.110

⁵ Julius B Kaiser, Forms, Design and Control (New York : A.M.A.Inc., 1968), p.84-85

 (2) กำสั่งหรือข้อแนะนำ (Instruction) หมายถึงข้อความเพื่ออธิบายถึงวิธีใช้แบบ ฟอร์มนั้นๆ แบบฟอร์มที่ดีไม่ควรมีกำสั่งมากนัก โดย

- (ก) จัดทำเป็นตารางล้อมกรอบไว้
- (ข) ทำเป็นข้อ ๆ จะเหมาะกว่าแบบร่ายยาว
- (ค) ควรให้คำสั่งอยู่ใกล้ ๆ กับช่องที่ต้องการกรอกถ้าข้อความไม่ยาวเกินไปจน ทำให้แบบฟอร์มเสีย
- (ง) ถ้าคำสั่งนั้นสั้นและใช้กับแบบฟอร์มทั้งฉบับควรกำหนดให้ส่วนของคำสั่ง อยู่ด้านบนหรือกึ่งกลางของแบบฟอร์ม
- (จ) จัดให้ส่วนของคำสั่งอยู่ด้านล่างของแบบฟอร์มถ้าสามารถประหยัดเนื้อที่ได้
- (ฉ) ถ้าไม่มีที่บนด้านหน้าให้จัดพิมพ์คำสั่งไว้ด้านหลังของแบบฟอร์ม หรือถ้าแบบ
 ฟอร์มนั้นเป็นแบบที่ใช้อยู่เป็นประจำโดยบุคคลเดียว อาจจัดพิมพ์คำสั่งไว้ใน
 คู่มือแบบฟอร์มก็ได้

(3) การเริ่มเรื่อง (Introduction) คือข้อความนำที่บอกให้ทราบว่าแบบฟอร์มนั้น ๆ เกี่ยวกับใคร อะไร เมื่อไหร่

(4) เนื้อเรื่อง (Body) คือ ข้อความหรือสถิติตัวเลขที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องควรจัด
 ไว้เป็นหมวดหมู่ และเรียงลำดับตามความสำคัญก่อนหลัง ควรจัดให้มีเนื้อที่พอเพียงกับข้อความ
 ที่กรอกลง อย่าจัดให้มากเกินจำเป็นหรือน้อยเกินไป

(5) ปิดท้าย (Termination) คือ ข้อความปิดท้ายแบบฟอร์ม ส่วนมากจะเป็นการลงนาม ของผู้ใช้แบบฟอร์มและหรือผู้อนุมัติ ซึ่งควรจัดให้อยู่ด้านล่างสุดของแบบฟอร์มใช้เนื้อที่ในแนวตั้ง
 1.5 นิ้ว แนวราบ 3 นิ้ว ถ้ามีลงนาม 2 ราย ก็ควรจัดช่องลงชื่ออยู่ด้านทางด้านซ้าย และขวา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ข้อควรคำนึงในการออกแบบฟอร์ม

การออกแบบฟอร์มให้มีประสิทธิภาพนั้นตามที่กล่าวไว้ในประโยชน์ของแบบฟอร์ม แล้ว ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงหลักการสำคัญ ๆ ซึ่ง Terry⁶ กำหนดไว้ดังนี้

3.1 การพิจารณาด้านหน้าที่เฉพาะอย่างของแบบฟอร์ม (Functional Considerations) อาจแยกพิจารณาได้ 7 ประการ คือ

⁶ Terry, op. cit. p.112-122

(1) จุดมุ่งหมายของแบบฟอร์ม (Purposes of the forms) ให้พิจารณาจุดมุ่งหมาย ของแบบฟอร์มนั้นว่าจะออกใช้สำหรับงานใด เพื่อกำหนดรูปแบบให้อำนวยประโยชน์ในการใช้ ได้อย่างเต็มที่

(2) ข้อมูลที่จะบรรจุลงบนแบบฟอร์ม (Information include) เมื่อทราบจุดมุ่งหมาย ของแบบฟอร์ม และได้ศึกษาถึงวิธีการใช้แบบฟอร์มแล้ว โดยเฉพาะถ้าเป็นแบบที่ใช้อยู่แล้ว ขั้นต่อไปให้พิจารณาบรรจุข้อมูลใดไว้ในแบบนั้นบ้าง ซึ่งอาจทำได้โดยการตอบคำถามดังต่อไปนี้

รูปที่ 12.1 คำถามเพื่อพิจารณาข้อมูลซึ่งจะบรรจุลงในแบบฟอร์ม

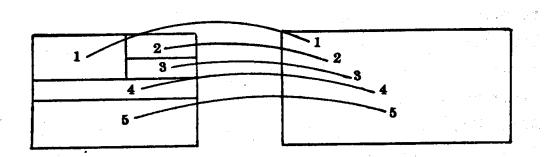
- 1. ข้อมูลใดบ้างที่จำเป็นเพื่อให้แบบฟอร์มนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
- 2. ใครเป็นผู้ใช้ เพื่ออะไร ใช้อย่างไร มีลำดับขั้นตอนอย่างใด
- ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำอะไรเกี่ยวกับแบบฟอร์มนั้น
- 4. มีลำดับขั้นตอนการส่งผ่านแบบฟอร์มนั้นจากใครถึงใคร อย่างใด
- 5. ผู้ใช้แบบฟอร์มนั้นจะมีข้อแนะนำใดบ้าง
- จะตัดข้อมูลใดออกได้บ้าง หรือจะทำให้ง่ายขึ้นได้ไหม
- 7. ขนาดของแบบฟอร์มนั้นพอเหมาะแล้วหรือ
- 8. ถ้าได้ปรับปรุงแบบพ่อร์มนั้นให้ง่ายขึ้นหรือกำจัดแบบนั้นไป จะมีปัญหาใดเกิดขึ้นหรือไม่

(3) กำหนดชื่อแบบฟอร์มให้เหมาะสม (Adequate Identification) ชื่อของแบบ-ฟอร์มควรจะบ่งให้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของแบบฟอร์มนั้น ๆ ด้วย เช่น ใบสมัคร ใบลา ใบเสร็จ-รับเงิน

โดยปกติแล้วควรจัดซื่อแบบฟอร์มไว้บนส่วนกลางหน้ากระดาษ และควรมีเลขที่ หรือหมายเลขกำกับไว้ใกล้ชื่อแบบฟอร์มซึ่งอาจใช้ตัวเลขล้วน หรือใช้ตัวอักษรประสมกับตัวเลข เช่น มร.24, ภงด.9, I.20 เป็นต้น ถ้าแบบฟอร์มนั้นเป็นแบบชุด (multiple forms) ก็ควรใส่เลขที่ สำเนาด้วย พร้อมทั้งระบุไว้ให้ทราบว่าฉบับใดจะส่งไปไหน หรืออาจจะใช้กระดาษสีต่าง ๆ กัน ตามจำนวนสำเนาก็ได้

(4) การจัดเรียงลำดับรายการ (Sequence of items) การรวมรายการที่เกี่ยวข้องกัน ไว้เป็นกลุ่มเดียวกันและจัดเรียงลำดับตามขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้น ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการ เคลื่อนไหวย้อนกลับไปมา และถ้าจะมีการนำข้อมูลจากแบบฟอร์มหนึ่งไปกรอกลงในแบบฟอร์ม อื่นด้วย ก็ควรจัดเรียงลำดับรายการให้สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันไม่ให้มีการเคลื่อนไหวแบบวกวน ย้อนกลับไปมาและอาจจะใส่เลขลำดับกำกับรายการไว้ด้วยก็จะเป็นการช่วยให้การอ้างอิงง่ายและ รวดเร็วด้วย ดังรูป

รูปที่ 12.2 การจัดลำดับรายการให้สอดคล้องกัน

(5) รูปแบบทั่วไปของแบบฟอร์ม (General pattern of the forms) การกำหนด รูปแบบของฟอร์มนั้นจำเป็นต้องพิจาร ณาถึงวิธีการที่จะใช้ในการกรอกแบบฟอร์มนั้น ๆ ว่าจะ กรอกด้วยมือหรือเครื่องพิมพ์ดีด หรือโดยวิธีอื่น ๆ เพื่อจะได้เว้นช่องว่างไว้ให้พอเพียงกับจำนวน ข้อมูลที่จะกรอกลงบนแบบฟอร์มนั้น รวมถึงการกำหนดความถี่ของเส้นบรรทัดด้วย ซึ่งควรคำนึง ถึงความสะดวกและความสวยงามโดยยึดหลักดังนี้

> (5.1) การเว้นซ่องว่างตามแนวตั้ง (Vertical Spacing) หมายถึงการเว้นระยะบรรทัด - สำหรับแบบฟอร์มที่กรอกด้วยเครื่องพิมพ์ดีด การเว้นบรรทัดในระยะ

1 นิ้ว ควรเว้น 3-6 บรรทัด (Single space หรือ double space)

- สำหรับแบบฟอร์มที่กรอกด้วยมือ ควรเว้น 4 บรรทัด ในระยะ 1 นิ้ว (5.2) การเว้นช่องว่างตามแนวราบ (Horizontal spacing) หมายถึงการเว้นช่องไฟ ไว้ให้กรอกข้อมูลลงบนแบบฟอร์ม

สำหรับแบบฟอร์มที่กรอกด้วยเครื่องพิมพ์ดีดนั้น โดยทั่วไปแล้วในระยะ
 1 นิ้ว จะสามารถพิมพ์ตัวอักษรได้ 10-12 ตัว แต่ถ้าใช้วิธีกรอกด้วยมือในระยะ 1 นิ้ว จะเขียน
 ตัวอักษรลงได้ประมาณ 8 ตัว

(5.3) ถ้าต้องใช้เครื่องมืออื่น ๆ ในการออกแบบฟอร์ม ก็ให้ดำนึงถึงสมรรถภาพ ของเครื่องมือนั้น ๆ เป็นหลัก เช่น การเจาะบัตรคอมพิวเตอร์ การตอบข้อสอบแบบปรนัย ซึ่ง ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ตรวจผล เป็นต้น

(5.4) การเว้นที่ไว้สำหรับเจาะรูเพื่อเก็บแบบฟอร์มเข้าแฟ้มนั้น ควรเว้นระยะ ว่างไว้ 1/2 นิ้ว เพื่อไม่ให้ข้อความบนแบบฟอร์มถูกเจาะขาดหายไป

(5.5) อนึ่ง การออกแบบฟอร์มจะต้องให้สอดคล้องกับวิธีการปฏิบัติงานไม่ควร กำหนดวิธีการให้เข้ากับแบบฟอร์ม ตัวอย่างเช่น แบบฟอร์มที่จะต้องกรอกด้วยเครื่องพิมพ์ดีด ย่อมไม่จำเป็นต้องตีเส้นบรรทัดไว้ แต่ถ้าจะให้กรอกด้วยมือก็ควรมีเส้นบรรทัดไว้ให้ การเว้น ช่องว่างไว้ให้กรอกข้อความก็ควรเว้นไว้ให้พอควร คือจะต้องกะประมาณจำนวนตัวอักษรที่จะ บรรจุลงในช่องว่างนั้น ๆ และถ้าหากเป็นไปได้ให้พยายามใช้ [] (Ballot Box) ไว้หน้าข้อความนำ ซึ่งกำหนดไว้ให้ผู้กรอกเลือกตอบตามที่เห็นชอบ ซึ่งผู้ออกแบบฟอร์มจะต้องคาดการณ์ไว้ว่าผู้กรอก อาจจะกรอกข้อมูลอย่างใดลงในแบบฟอร์มนั้นบ้าง ดังนั้น วิธีนี้จึงช่วยให้ผู้กรอกแบบฟอร์ม ตัดสินใจได้เร็วขึ้น ซึ่งเป็นการช่วยประหยัดเวลาของผู้กรอก เพราะเพียงแต่ทำเครื่องหมาย / หรือกากบาท × ใน Box หน้าข้อความที่เลือกเท่านั้น และยังเป็นการง่ายต่อการตรวจสอบและ นำข้อมูลไปใช้ด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม การจัดวาง 🗌 และข้อความนั้น ต้องอย่าจัดให้อยู่ติดกันมาก จนอาจ ทำให้ผู้กรอกใส่เครื่องหมายไม่ตรงกับข้อความที่ต้องการเลือก

แผนกทะเบียน	
วันที่รับใบคำขอ	
🔲 วันที่สั่งออกกรมธรรม์	
🔲 กรมธรรม์เลขที่	
🗔 ใบคำขอหรือเอกสารประกอบไม่เรียบร้อยเพราะ	
🔲 ส่งคืนแก้ไข/เพิ่มเติมเมื่อ	
🗋 ส่งเรื่องให้นายแพทย์ใหญ่เมื่อ	ł

รูปที่ 12.3 ตัวอย่างการใช้ Ballot Box

(5.6) การตีกรอบล้อมรอบรายการ (Box Captions) เพื่อจำกัดเนื้อที่ให้อยู่ในขอบเขต ที่พอเหมาะซึ่งเป็นการประหยัดเนื้อที่และทำให้ดูเป็นส่วนสัด เรียบร้อย งามตา สะดวกต่อการ กรอกข้อความและง่ายต่อการนำข้อมูลไปใช้ด้วย กับเพื่อให้สะดวกต่อการอ้างอิงจึงอาจใส่หมายเลข สำหรับแต่ละหัวข้อไว้ด้วย⁷

⁷ ibid., p.116

รูปที่ 12.4 ตัวอย่างการใช้ Box Captions

		REQUEST F	OR PERSONNEL DATA
1. Name			2. Grade
3. Address		-	4. Telephone No.
5. Age	6. Sex	Weight	7. Height

รูปที่ 12.5 ความน่าอยู่บนบรรทัด Captions on the line

1. ชื่อ-ชื่อสกุล (เขียนตัวบรรจง)

2.	อายุบี	เกิดวันที่	เดือน	พ.ศ.
				ตำบล
	สถานที่ติดต่อสะ	ະ໑ຉກ	·····	

ไม่แนะนำให้ใช้แบบ 12.5 เพราะว่า

า. การเว้นช่องว่างไม่เหมาะสม

2. เปลืองแรงงานเคลื่อนใหวในการกรอกข้อมูล

3. ถ้ากรอกข้อมูลด้วยเครื่องพิมพ์ดีดย่อมไม่ละดวก เพราะทำให้การพิมพ์ต้องหยุด
 ชะงักเป็นช่วง ๆ

4. แม้จะกรอกด้วยมือก็ไม่สะดวกสำหรับผู้ใช้ข้อมูล และผู้ตรวจสอบ

5. มองดูไม่งามตา

รูปที่ 12.6 ความนำอยู่ใต้บรรทัด (Captions under the line)

REQUEST FOR PERSONNEL DATA					
(Name)	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	4	(Grade)		
(Address)		(City)	— (State)		
Serial No.)	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	(Age)	(Sex)		

ไม่แนะนำให้ใช้แบบรูปที่ 12.6 เพราะ

เหตุผลเดียวกับรูปที่ 12.5 และการที่วางข้อความนำไว้ใต้บรรทัดนั้น เพียงเพื่อให้ พิมพ์ดีดได้สะดวกเท่านั้น

> (5.7) ถ้ามีข้อความที่จะบรรจุลงในแบบฟอร์มเป็นคำบรรยายยาว ๆ ก็ไม่ควรใช้ บรรทัดยาวตลอด แต่ควรแบ่งคอลัมน์เพื่อให้ดูงามตา ดังรูปที่ 12.7

รูปที่ 12.7

 แบบประกันบา	เบียประกันชีวิตบาท
ทุนประกันบา	1
ระยะเวลาประกันบี. ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันโ	เบี้ยประกันอบัติเหตุ บาท

(ถ้าเคยโปรดแจ้งรายละเอียดข้างล่างนี้)

(5.8) เมื่อต้องการเน้นความสำคัญของข้อมูลส่วนใดอาจใช้วิธีแรเงา (Shading)
 ด้วยเส้นที่บรอบ ๆ บริเวณข้อมูลนั้น เช่น ยอดรวมเงิน หรือช่องจำนวนซึ่งให้เขียนเป็นตัวหนังสือ
 (5.9) การจัดวางข้อความนำในแบบฟอร์ม ควรจัดให้ตัวอักษรท้ายสุดของคำอยู่

ในระยะตรงกันทุกบรรทัด เพื่อสะดวกในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดกรอกแบบฟอร์มนั้น ดังตัวอย่าง

	ควรจัดดังนี ่		ไม่ควร จัง	กดังนี้	
Name :	•	<u>.</u>	Name	· :	
Address :			Address :	. `	······
S.R.Number :		_	S.R.Numb	oer :	
Age :	4		A	ge :	

(6) จำนวนสำเนา (Number of copies) กำหนดจำนวนสำเนาของแบบพ่อร์มนั้นควร คำนึงว่า ใครจะเป็นผู้ใช้ฟอร์มนั้น ๆ บ้าง จะต้องการใช้เมื่อใด ถ้าต้องใช้เฉพาะต้นฉบับเท่านั้น ก็ควรจะใช้แบบฟอร์มคราวละ 1 ฉบับ คือ กรอกเพียงฉบับเดียว หากจะต้องการใช้อีกในภายหลัง ก็อาจผลิตเพิ่มเติมได้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้แบบฟอร์มนั้น ๆ จำนวนหลายฉบับ ก็ควรจัดทำ แบบฟอร์มเป็นชุด ๆ เพื่อจะได้กรอกเพียงครั้งเดียวแต่สามารถแจกจ่ายไปยังจุดต่าง ๆ ที่จำเป็น ได้ ซึ่งเป็นการช่วยประหยัดเวลาในการกรอกและป้องกันการผิดพลาดจากการกรอกแบบฟอร์ม เดียวกันหลาย ๆ ครั้ง แต่อย่างไรก็ตามควรระมัดระวังไม่ให้มีการจัดทำสำเนาขึ้นมากเกินความ จำเป็น

(7) แบบของแบบฟอร์ม (Types of forms) การจัดทำแบบฟอร์มออกใช้นั้นอาจจัดทำ ได้หลายรูปแบบ ซึ่งต้องคำนึงถึงคุณประโยชน์ที่จะได้รับและต้นทุนในการจัดทำแบบฟอร์ม นั้น ๆ ด้วย⁷ ดังรูปที่ 12.8

3.2 การพิจารณาด้านกายภาพของแบบฟอร์ม (Physical considerations) ซึ่งเป็นเรื่อง
 ทางเทคนิคต่าง ๆ อันจำเป็นต้องวางแผนก่อนที่จะผลิตฟอร์มออกใช้ ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้
 4 ประการดังนี้

(1) สีของหมึก (ink) การเลือกสีของหมึกพิมพ์แบบฟอร์มนั้นควรเลือกใช้สีที่ตัดกับ สีของกระดาษอย่างเหมาะสม คือ ทำให้มองเห็นชัดเจน และแลดูสบายตา หากใช้หลายสีบน แบบฟอร์มหนึ่ง ๆ ย่อมทำให้ค่าจัดทำสูงขึ้นมากกว่าใช้สีเดียว

(2) ตัวพิมพ์ (Print type) ควรกำหนดประเภทตัวพิมพ์ให้เหมาะสมเพื่อให้เห็นความ แตกต่างระหว่างข้อมูลต่าง ๆ บนแบบฟอร์ม เช่น ข้อความใดต้องการเน้นให้เห็นซัดเจนจนเด่น ก็ควรใช้ขนาดตัวพิมพ์ให้ต่างไปจากตัวธรรมดา เช่น อาจใช้ *ตัวเอน* ตัวกลางหนา ตัวฝรั่งเศส ตัวฝรั่งเศสดำ ตัวโป้ง เป็นต้น เทคนิคเหล่านี้อาจขอคำปรึกษาจากทางโรงพิมพ์ได้

^{&#}x27;Ibid. p.116

รูปที่ 12.8 ตัวอย่างแบบฟอร์มที่ใช้ Ballot Box และ Box Captions

ADDIVAL CAL	RD – THAILAND
TM 8051863	🔲 โดยทางรถไฟ By rail
TWI 0051005	🗌 โดยทางรถยนต์ By road
·	🗕 🗋 โดยทางเรือ 🛛 By ship
เดินทางมาจาก (From)	🔲 โดยทางอากาศ By air
	* Filg No. Sq
······································	บาย
a Võ Names	Male
	หญิง
(นามสกุล Family) (ชื่อต้น	First) (Bonana Middle) Femal
วัน เดือน ปี และสถานที่เกิง	P Date/Place of Birth
สัญชาติ Nationality	อาชีพ Occupation
ang pon manonancy	orum occupation
หนังสือเดินทาง เลงที่ Pas	sport No
สถานที่ และวันออก	
Place and Date of Issue	
วิชาเลขที่ Viša No.	ออกให้ที่ Issued at
renter that the	oominin issueu at
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
ประเทศถิ่นที่อย่	ที่อยู่ Address
ประเทสถิ่นที่อยู่ Country of Residence	ที่อยู่ Address
ประเทศถิ่นที่อยู่ Country of Residence	ที่อยู่ Address
Country of Residence	
• .	
Country of Residence ที่อยู่ในประเทศไทย Addres	s in Thailand
Country of Residence ที่อยู่ในประเทศไทย Addres จุดประสงค์ในการเยือน Pur	s in Thailand pose of Visit 🗌 ท่องเที่ยว Tourist
Country of Residence ที่อยู่ในประเทศไทย Addres จุดประสงค์ในการเยือน Pur	s in Thailand pose of Visit 🗌 ท่องเที่ยว Tourist
Country of Residence ที่อยู่ในประเทศไทย Addres จุดประสงค์ในการเยือน Pur	s in Thailand

(3) ุกระดาษ (Paper) การเลือกประเภทกระดาษสำหรับจัดทำแบบฟอร์มนั้นควร พิจารณาหลักสำคัญ 5 ประการ คือ

ก. น้ำหนัก (Weight) น้ำหนักของกระดาษนั้นนิยมกำหนดเป็นปอนด์ ดังนั้น การเลือกใช้กระดาษต้องคำนึงถึงน้ำหนักของกระดาษด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าการขายกระดาษใน ตลาดมักกำหนดปริมาณตามน้ำหนัก และโรงงานผลิตกระดาษก็มักจะกำหนดมาตรฐานของ กระดาษโดยแยกตามขนาดและชั้นของกระดาษและเป้าหมายของการใช้กระดาษด้วย ดังตัวอย่าง

ถารใช้งาน	ขนาด
Bonds, ledgers, general writing	17" x 22"
Book papers and offset papers	25" x 38"
Cover stock	20" x 26"
Newsprint	24" x 36"
Bristol board	22 1/2" x 28 1/2"

ส่วนปริมาณของกระดาษก็นิยมกำหนดเป็นรีม (ream) คือหนึ่งรีมจะมีจำนวนประมาณ 500 แผ่น

กระดาษที่มีน้ำหนักเบากว่าก็ย่อมมีราคาย่อมเยากว่า ฉะนั้น จึงควรเลือกใช้กระดาษ น้ำหนักเบาที่สุดเท่าที่จะไม่เสียประโยชน์ในการใช้ และสิ่งที่จะช่วยตัดสินใจว่าควรใช้กระดาษ น้ำหนักจำนวนเท่าใดนั้นก็คือ ให้พิจารณาถึงจำนวนสำเนาที่จะทำขึ้น จำนวนของการส่งแบบ ฟอร์มผ่านไปยังที่ต่าง ๆ จุดมุ่งหมายของแบบฟอร์มนั้น ๆ วิธีการกรอก วิธีการจัดเก็บ อายุการเก็บ การพิมพ์จะพิมพ์ด้านเดียวหรือสองด้าน และโดยทั่ว ๆ ไปแล้วกระดาษซึ่งใช้ในสำนักงานนั้น มักจะเป็นขนาด 16.6 หรือ 20 ปอนด์ ส่วนการทำสำเนาควรใช้กระดาษขนาด 7 หรือ 9 ปอนด์

ใช้สำหรับงาน	ประเภทกระดาษ					
	Bond	Ledger	Сору			
Letterhead	20		9 หรือ 7			
Legal document	24		9 หรือ 7			
Ledger		32 หรือ 28				
General office use	20 หรือ 16		9 หรือ 7			
Forms-Continuous types						
Initial copy	16 หรือ 13					
Other copies			9 หรือ 7			
Forms-Unit Set types						
Initial copy	20 หรือ 16					
Other Copies	13 หรือ 9		13 หรือ 9			

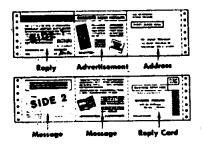
ตารางกำหนดน้ำหนักกระดาษซึ่งกวรใช้สำหรับงานต่าง ๆ⁸

 ขั้นของกระดาษ (Grade) หมายถึงคุณภาพของกระดาษซึ่งขึ้นกับวัตถุดิบที่ใช้ ในการผลิต การเลือกใช้กระดาษสำหรับทำแบบฟอร์มนั้นต้องคำนึงถึงความคงทนซึ่งขึ้นอยู่กับ อายุของแบบฟอร์ม จำนวนการส่งผ่านและรูปร่างของแบบฟอร์มนั้น ๆ ตารางต่อไปนี้อาจช่วย ในการตัดสินใจได้

อายุของแบบฟอร์ม	ชั้นของกระดาษที่กวรใช้
1-5 ปี	100 percent sulfite
6-12 ปี	50 percent sulfite and 50 percent rag
12 ปีขึ้นไป	100 percent rag

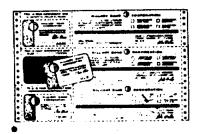
⁸ Ibid., p.120

FIGURE 5-7 Types of Office Forms RED-I-MAILER

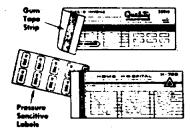
1 PIECE MAILER PRINTED ON CARD STOCK. DESIGNED TO FOLD AND MAIL 1-WAY OR ROUND-TRIP. USES: NOTICES, ADVERTISEMENTS, LETTERS, BILLING, REQUESTS.

TAB-I-DENT

CONTINUOUS I. D. CARDS ARE USED BY COMPANIES, SCHOOLS AND ORG-ANIZATIONS. DIE-CUTTING EQUIPMENT CAN ALSO CREATE SECURITY HOLDERS FOR CREDIT CARD MAILINGS.

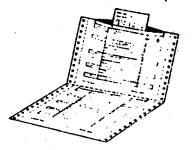
PRESSURE SENSITIVE AND GUM STRIP APPLICATIONS

SPECIAL DESIGN PROBLEMS MAY BE SOLVED BY OUR CAPABILITY FOR IN-CORPORATING PRESSURE SENSITIVE OR GUM STRIPS AND/OR LABELS INTO BUSINESS FORMS.

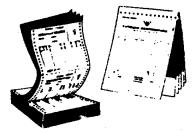
Courtesy: Shumate Business Forms Co., Division of Arvey Corp., Lebanon, Ind.

DAT-A-CLOSURE

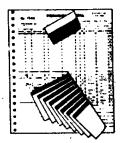
CONTAINS A POCKET TO HOLD DATA, TAPES, 'PAYMENT, ETC. PRODUCED CON-TINUOUS OR AS A UNIT SET. USES: INVOICE, STATEMENT, ORDER, SHIPPING OR SOLIGITATION FORMS.

MULTIPART-CONTINUOUS AND UNIT SETS

FORMS ARE PRODUCED FOR ALL TYPES OF DATA PROCESSING AND HANDWRIT-TEN APPLICATIONS. AVAILABLE WITH MOD, CONSECUTIVE, MICR AND/OR SECURITY NUMBERING.

SHINGLED CONSTRUCTIONS

ANSWERS TO RECORD-KEEPING PROB-LEMS WHERE CHECKS, RECEIPTS AND/OR RECAPS MUST BE MADE. INFORMATION IS ENTERED ON ALL FORMS AT ONE WRITING.

ค. ใยกระดาษ (Grain) กระดาษมีใยเช่นเดียวกับใยของไม้ เพราะว่าในการผลิต
 กระดาษนั้นอาจจัดทำแบบกำหนดให้สายใยของกระดาษพุ่งไปตามแนวนอนหรือแนวตั้งเพื่อจะ
 ได้ไม่หักหรือม้วนงอง่าย

ง. สี (Color) การใช้กระดาษสีทำแบบฟอร์มย่อมมีประโยชน์หลายประการ เช่น ช่วยให้ค้นหาหรือจัดเก็บง่าย สะดวกต่อการตรวจสอบ แต่อย่างไรก็ตามกระดาษสีมักมีราคาแพง กว่ากระดาษขาว

 จ. ขนาด (Size) ขนาดของกระดาษที่ใช้ในการทำแบบฟอร์มนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณ ข้อมูลที่จะบรรจุลงบนแบบฟอร์มนั้น ประเภทของเครื่องพิมพ์ดีดหรือเครื่องมือที่จะใช้ในการ กรอกแบบฟอร์มนั้น ๆ ตลอดจนขนาดมาตรฐานของแบบฟอร์มด้วยและคำนึงถึงขนาดมาตรฐาน ของกระดาษในท้องตลาดด้วย ทั้งนี้เพื่อให้มีการตัดกระดาษใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังตาราง ต่อไปนี้ จะแสดงขนาดแบบฟอร์มมาตรฐาน ซึ่งควรตัดจากกระดาษมาตรฐานเพื่อไม่ให้กระดาษ เหลือเศษทิ้งโดยเปล่าประโยชน์

รูปที่ 12.9

STANDARD SIZES FOR OFFICE FORMS⁹ SIZES ARRANGED ACCORDING TO BASIC SHEET FROM WHICH THEY CUT BONDS LEDGERS, MANIFOLDS

These sizes cut from 17" × 22" paper stock

2.1/2" x 2.1/2"	4 /14" x 5 1/2"	8 1/2″ × 1 1 "
2 1/2" x 4 1/4"	4 1/4" x 5 11"	11″.x 71"
3 1/2" × 8 1/2"	5 1/2" x 81/2"	17" x 22"

These sizes cut from 17 " $\times\,28$ " paper stock

2 1/8" x 3 1/2"	4 1/4" x 7"	8 1/2" × 14"
3 1/2" x 4 1/4"	4 1/4" x 14"	14" x 17"
3 1/2" x 8 1/2"	7" x 8 1/2"	17" x 28"

⁹ Ray Marien, Marien On Forms Control (New Jersey Prentice-Hall 19701 p.107

INDEX BRISTOL

These size cut from	25 1/2	2" x 30 1/2" Index Bristol	
3" × 5"	1	4" x 6 "	5" x 8"
The following sizes	cut with	waste of stock and inefficient	nt production
6" x 9"		8 " x 10"	8 1/2" x 11"

ฉ. การใช้กระดาษคาร์บอน (carbons)

ถ้าจำเป็นต้องใช้แบบฟอร์มเดียวกันหลายฉบับ ก็ควรจะใช้กระดาษคาร์บอนใส่ เพื่อให้ได้สำเนาหลายฉบับตามต้องการ ซึ่งจะทำให้ทุ่นเวลาและแรงงาน ทั้งยังเป็นการป้องกัน การผิดพลาดในการคัดลอกได้

การใช้คาร์บอนในการทำสำเนานั้นอาจทำได้หลายแบบ เช่น

(ก) ใส่กระดาษคาร์บอนไปบนแบบฟอร์มที่จะเป็นสำเนาตามจำนวนสำเนาที่ ต้องการ

(ข) ใส่กระดาษคาร์บอนไว้ในแบบฟอร์มที่จะเป็นสำเนาโดยจัดทำเป็นชุด`ๆ

(ค) คาร์บอนอยู่ในเครื่อง ซึ่งเรียกว่า floating carbons

(ง) อาบขี้ผึ้งคาร์บอนไว้บนด้านหลังของแบบฟอร์ม ซึ่งอาจอาบขี้ผึ้งคาร์บอนไว้ แต่เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของแบบฟอร์มซึ่งต้องการให้มีสำเนา เพราะว่าข้อความบางประการ อาจไม่จำเป็นต้องการให้ปรากฏลงบนแบบฟอร์มบางสำเนาก็ได้

 คำถามเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกแบบฟอร์ม¹⁰ (Form design check list) การหาข้อมูลเพื่อพิจารณาในการออกแบบฟอร์มนั้นอาจหาคำตอบให้กับคำถามดัง ต่อไปนี้

เบห

1. Is the form identified with name and number?

2. Are type faces clear and readable?

3. Are all captions easily understood?

4. Does the information supplied by the form tie in with state requirements of the adopted systems, procedures, and methods?

5. If machine-entry, are machine specifications such as maximum size of paper, size

10 Ibid. p.111

of printing characters, and length of line taken in to account?

6. Are the supplied space requirements adequate for each individual item?

7. Is fill-in writing reduced to a minimum and is repetitive information printed?

8. Is information grouped logically and, if source document, are data in sequence

that will be transcribed?

9. Are box and columnar arrangements featured?

10. Are vertical and horizontal spacing in conformity with the writing method to be used?

11. Is the need for tabular stop held to a minimum?

12. Are bold types, markings, numbers, shaded areas, and color used to facilitate handing, routing, and checking?

13. Are varying thickness used to set off sections of the form?

14. Is form self-instructing-are instructions clear, brief and located either at the top of the form or close to the section to which they apply?

15. Is the routing of the form clearly identified?

16. Is information for filling placed advatageously on the form?

17. Will the form fit standard binders and file folders?

18. Is adequate gripper space included in the form design?

19. Are the proper weight, grade, and color of paper being used?

20. Are the combinations of paper and carbon acceptable for desired carbonization?

21. Are carbonless papers preferable for this form?

22. Are perforations, die-cuts, and narrow plies of paper and of carbon used for positive selection of data on certain copies?

23. Is the form suitable for window envelopes if it is mailed?

ชนิดของเส้นในการออกแบบฟอร์ม¹¹

(1) Double line เส้นคู่ ใช้เฉพาะหัวและท้ายฟอร์มเท่านั้น

(2) Heavy line เส้นหนัก ใช้ขีด คั่นคอลัมน์ด้านนอน ด้านข้าง คอลัมน์หัวข้อย่อย จาก

หัวข้อใหญ่

(3) Dotted line เส้นไข่ปลา ใช้แบ่งช่องจำนวนเงิน เช่น บาท สตางค์

(4) Combination line เส้นประสม 3 เส้น โดยให้เส้นแรกและเส้นท้ายมีสีหนักกว่า เส้นกลาง ใช้แบ่งซ่องสำหรับการเปลี่ยนขึ้นหัวข้อใหม่ซึ่งเป็นที่สำหรับบุคคลใหม่ต่างหากจาก ข้างต้นใช้ในขั้นตอนหลังถัดไป

¹¹ Marion, po.cit., p.92

(5) Standard weight line เส้นธรรมดาใช้ทั่ว ๆ ไป นอกจากที่กล่าวข้างต้น

วิธีปฏิบัติในการออกแบบฟอร์มใหม่

เมื่อได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์กลางควบคุมแบบฟอร์มของธุรกิจขึ้นแล้ว การออกแบบ ฟอร์มใหม่ขึ้นใช้ จะต้องขออนุมัติไปยังหน่วยควบคุมแบบฟอร์ม ซึ่งจะทำหน้าที่คุมการเกิดของ แบบฟอร์ม (Birth control of forms) วิธีปฏิบัติในการออกแบบฟอร์มใหม่นั้นควรกระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้¹²

 การขออนุมัติออกแบบฟอร์มใหม่ หรือขออนุมัติปรับปรุงแบบฟอร์มเก่าให้ผู้ยื่น ขออนุมัติกรอกแบบฟอร์มขออนุมัติออกแบบฟอร์มตามที่กำหนดขึ้นไว้ ซึ่งจะต้องแนบรายละเอียด เกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการ จุดประสงค์และการใช้ พร้อมทั้งร่างแบบฟอร์มใหม่ด้วย
 หน่วยควบคุมแบบฟอร์มลงทะเบียนในขออนุมัติออกแบบฟอร์มใหม่ดังรูป 12.9

รูปที่ 12.10

ตัวอย่างแบบฟอร์มทะเบียนกวบกุมแบบฟอร์ม

ບ.2	24				ะเบียนควบคุมแบบฟอร์ม วัดิใหม่ ปรับปรุงและพิมพ์เพิ่ม)					แผนก จัดระบบงาน	
	หน่วยงาน ชื่อ-เลข มอบให้		ประเภท แบบฟอร์ม				-	หมายเ			
วันที่รับ ที่ขออนุมัติ ที่ข	ที่ฟอร์ม	ผู้ตรวจ สอบ	ใหม่	ปรับปรุง	พิมพ์ ใหม่	ไม่อนุมัติ	อนุมัติ ตามเสนอ	อนุมัติ (แก้ไข)	แบห	เบฟอร์ม	
	1										

¹² Johnson, op. cit., p.383-384

 สำเป็นการขออนุมัติปรับปรุงแบบฟอร์มเก่าที่ใช้อยู่แล้ว ให้นำแฟ้มแบบฟอร์ม ซึ่งเก็บตามหมายเลขตามตรวจดูว่ามีคำแนะนำให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือไม่

ตรวจสอบแฟ้มตัวอย่างแบบฟอร์มซึ่งเก็บตามหมายเลข และตามประเภท เพื่อดูว่า มีแบบฟอร์มใดบ้างที่อาจสนองความต้องการตามแบบฟอร์มที่เสนอมาใหม่ได้ หรือมีแบบฟอร์ม ใดที่จะต้องแก้ไข รวม หรือตัดทิ้งหรือไม่

5) วิเคราะห์และจัดทำแบบฟอร์มใหม่ โดยทำการปรึกษากับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ใช้ แบบฟอร์มนั้น เพื่อศึกษาและวิเคราะห์งานที่ใช้แบบฟอร์มนั้น ทำการตกลงในการกำหนดวิธี ปฏิบัติตามแบบฟอร์มใหม่ ปรึกษาฝ่ายจัดเก็บเอกสารเกี่ยวกับขนาดและคุณภาพของกระดาษ

กำหนดแบบมาตรฐาน ประเภทกระดาษ และวิธีการผลิตแบบฟอร์มนั้น

กำร่างแบบฟอร์มใหม่ออกมาทดลองใช้ดูก่อน

8) ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

เมื่อได้รับอนุมัติให้ออกใช้ได้แล้วให้ดำเนินการจัดพิมพ์แบบฟอร์มนั้นได้

10) กำหนดหมายเลขให้แบบฟอร์มใหม่นั้น ๆ โดยบันทึกในทะเบียนหมายเลขแบบฟอร์ม

11) กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนสิ่งพิมพ์ กำหนดส่ง

12) กำหนดรายการละเอียดในการจัดพิมพ์

13) เมื่อจัดพิมพ์เสร็จแล้วให้นำแบบฟอร์มนั้นเก็บเข้าไว้ใน Forms Catalog พร้อมคำ อธิบายสั้น ๆ

14) เก็บแบบฟอร์มเข้าแฟ้มตามหมายเลข และตามประเภท

15) กำหนดจำนวนอย่างต่ำของสต๊อคแบบฟอร์ม

16) เมื่อหน่วยควบคุมแบบฟอร์มทั้งแบบเก็บตามหมายเลข และตามประเภทเพื่อดูว่า มีคำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรออยู่แล้วหรือไม่ ถ้ามีให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ถ้าไม่มี ให้สั่งพิมพ์ใหม่ได้

อนึ่ง งานวิเคราะห์แบบฟอร์มนั้นจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ระบบและ วิธีปฏิบัติงาน และผู้ชำนาญการออกแบบฟอร์ม ธุรกิจบางแห่งอาจแยกหน้าที่ควบคุมแบบฟอร์ม และหน้าที่ปรับปรุงงานไว้ต่างหากจากกัน ถ้าเป็นดังนั้นแล้วในด้านวิธีปฏิบัติงานจะต้องได้รับ ความเห็นซอบจากฝ่ายปรับปรุงระบบและวิธีปฏิบัติงานด้วย การวิเคราะห์แบบฟอร์มเก่าเพื่อ ปรับปรุงใหม่นั้นค่อนข้างซับซ้อน จึงไม่ได้นำมากล่าวไว้อย่างละเอียด ผู้สนใจอาจศึกษาจาก หนังสือดำราเกี่ยวกับการออกแบบฟอร์มโดยเฉพาะ